

Ако је вршено више врста насиља навести доминантну врсту _____
Почетак насиља _____
Учесталост насиља _____
Број лица директно и индиректно изложених насиљу _____
Да ли корисник и насилник живе у истом домаћинству _____
Расположива документација о насиљу _____
План мјера и третман корисника _____

Координатор сигурне куће

(име и презиме)

1429

На основу члана 16. став 3. Закона о заштити од насиља у породици ("Службени гласник Републике Српске", број 118/05) и члана 112. став 1. Закона о административној служби у управи Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 16/02, 62/02, 38/03, 42/04 и 49/06) министар здравља и социјалне заштите, доноси

ПРАВИЛНИК

О НАЧИНУ И МЈЕСТУ СПРОВОЂЕЊА ЗАШТИТНЕ МЈЕРЕ ОБАВЕЗНОГ ЛИЈЕЧЕЊА ЗАВИСНОСТИ ОД АЛКОХОЛА И ОПОЈНИХ ДРОГА

Члан 1.

Овим правилником прописује се начин спровођења заштитне мјере обавезног лијечења зависности од алкохола и опојних дрога и одређују здравствене и друге установе, организације удружења, које се баве збрињавањем зависника од алкохола и опојних дрога прописане законом, овим правилником и другим актима.

Члан 2.

(1) Сврха заштитне мјере обавезног лијечења зависности од алкохола и опојних дрога је да се отклоне стања или услови настали због злоупотребе алкохола или опојних дрога у којима је лице починило насиље у породици, а који могу бити од утицаја да починилац у будуће не врши насиље у породици.

(2) Заштитне мјере обавезног лијечења зависности од алкохола и опојних дрога су по својој садржини и циљу мјере специјалне превенције.

(3) Циљ ове мјере је заштита породице и друштва у цјелини од насиља у породици.

Члан 3.

Лице којем је изречена заштитна мјера обавезног лијечења од зависности због насиља у породици упућује се у надлежну установу за лијечење зависности од алкохола и опојних дрога у мјесту његовог пребивалишта, или мјесту његовог боравишта или у најближу установу за ту намјену.

Члан 4.

(1) Надлежне установе за лијечење зависности од алкохола и опојних дрога су центри за ментално здравље, психијатријска одјељења општих болница, клинике за психијатрију - специјализована одјељења за лијечење зависности од алкохола и опојних дрога, заводи за лијечење зависности те друге установе за ту намјену, а које имају одобрење Министарства здравља и социјалне заштите.

(2) Лијечење се спроводи по правилима установе, а у складу са усвојеним доктринама и уважавајући савремене ставове и приступе.

Члан 5.

Лијечење у надлежној установи почиње од доласка или довођења лица у ту установу и траје у времену одређеном рјешењем суда.

Члан 6.

(1) План спровођења заштитне мјере лијечења зависности израђују здравствена установа и центар за социјални рад, односно мултидисциплинарни тим (психијатар, психолог, социјални радник) са починиоцем насиља.

(2) План садржи податке о лицу коме је изречена заштитна мјера, врсту третмана који ће се спроводити, трајање третмана, обавезе лица коме је изречена заштитна мјера у току третмана, психосоцијални третман жртве насиља и њене породице, начин контроле над понашањем зависника у току третмана, те план интервенције у кризним ситуацијама.

(3) Ако лице којем је изречена мјера заштите обавезног лијечења зависности не поштује задати план лијечења, или на други начин прекрши одредбе суда или закон, или ако здравствена установа процјени да третман неће довести до промјене понашања зависника, о томе ће одмах обавијестити суд, ради изрицања казне лицу због непоступања према изреченој заштитној мјери.

Члан 7.

У спровођењу заштитне мјере обавезног лијечења од зависности учествује центар за социјални рад према мјесту пребивалишта лица према којем је мјера изречена.

Члан 8.

Код примјене заштитне мјере обавезног лијечења од зависности примјењују се правила прописана Законом о заштити лица са менталним поремећајима ("Службени гласник Републике Српске", број 46/04).

Члан 9.

(1) Установа која спроводи заштитну мјеру води евиденцију о лицима која су јој од стране суда упућена ради спровођења заштитне мјере и о лицима која су завршила третман у установи.

(2) Здравствена установа која спроводи заштитну мјеру лијечења зависности, дужна је једном годишње, то јест до 31. јануара за претходну годину, доставити податке о евиденцији центру за социјални рад по мјесту пребивалишта, односно боравишта зависника, а на захтјев органа старатељства, по потреби и раније.

Члан 10.

Центар за социјални рад у оквиру своје надлежности предузима потребне мјере у погледу довођења лица у установу за лијечење, обезбјеђује податке о здравственој заштити, по потреби ангажује присилно довођење уз употребу физичке силе која подразумијева употребу средстава за физичко ограничавање кретања лица за које се спроводи заштитна мјера, предузима потребне мјере

збрињавања породице у којој је извршено насиље, учествује у планирању и спровођењу лијечења и рехабилитације лица којима је изречена мјера обавезног лијечења од зависности.

Члан 11.

Лице које због свог психофизичког стања и услова у којима живи, није способно бринути само о себи нити има лица која су по закону дужна и не могу се бринути о њему, смјештај у одговарајућу установу извршиће орган старатељства.

Члан 12.

Орган старатељства према мјесту пребивалишта лица којем је изречена заштитна мјера, дужан је да води евиденцију о изреченим заштитним мјерама у складу са Законом о равноправности полова у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", број 16/03), како о лицима према којима је насиље извршено, тако и о лицима према којима је изречена мјера заштите, пратити извршење, извјештава суд о извршењу мјере, предлаже прекид или продужење или замјену мјере другом мјером.

Члан 13.

(1) Орган старатељства дужан је водити евиденције на прописаном обрасцу о изреченим заштитним мјерама лијечења зависности.

(2) Образац евиденције из претходног члана налази се у прилогу овог правилника и чини његов саставни дио (Прилог 1).

(3) Орган старатељства дужан је доставити суду извјештај о извршењу заштитне мјере најкасније у року од шест мјесеци, а на захтјев суда према потреби и раније.

Члан 14.

Орган старатељства је дужан на захтјев Министарства здравља и социјалне заштите доставити податке о лицима према којима је изречена заштитна мјера обавезног лијечења зависности од алкохола и опојних дрога.

Члан 15.

Орган старатељства и установа за лијечење зависности од алкохола и опојних дрога, поред овог правилника, дужни су примјењивати и друге законе и опште акте који се односе на лијечење од зависности.

Члан 16.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 03-052-69/06
28. септембра 2006. године
Бања Лука

Министар,
Др **Ранко Шкрбић**, с.р.

Прилог 1

Е В И Д Е Н Ц И Ј А

О НАЧИНУ И МЈЕСТУ СПРОВОЂЕЊА ЗАШТИТНЕ МЈЕРЕ ОБАВЕЗНОГ ЛИЈЕЧЕЊА ЗАВИСНОСТИ ОД АЛКОХОЛА И ОПОЈНИХ ДРОГА

1. Одлука суда

Назив и сједиште суда који је изрекао мјеру: _____

Број и датум одлуке: _____

Трајање мјере: _____

Мјера је изречена: први пут ДА НЕ

Ранија мјера: _____

Предложен прекид - продужење мјере: ДА НЕ

Трајање продужења мјере: _____

Предложена замјена мјере другом мјером: ДА НЕ

Нова мјера, број и датум нове одлуке: _____

2. Лични подаци

Презиме и име: _____

Име оца: _____ мајке / дјевојачко презиме /: _____

Пол: _____

Датум и мјесто рођења: _____

Држава рођења: _____ држављанство: _____

Занимање и школска спрема: _____

Адреса становања: _____

Број телефона: _____

3. Подаци о мјесту извршења

Назив и сједиште надлежне установе која извршава мјеру: _____

Датум почетка: _____

Датум завршетка: _____

Остали подаци: _____

1430

На основу члана 15. став 3. Закона о заштити од насиља у породици ("Службени гласник Републике Српске", број 118/05) и члана 112. став 1. Закона о административној служби у управи Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 16/02, 62/02, 38/03, 42/04 и 49/06), министар здравља и социјалне заштите, доноси

ПРАВИЛНИК

О НАЧИНУ И МЈЕСТУ СПРОВОЂЕЊА ЗАШТИТНЕ МЈЕРЕ ОБАВЕЗНОГ ПСИХОСОЦИЈАЛНОГ ТРЕТМАНА

Члан 1.

Овим правилником се прописује сврха, циљ, мјесто и начин спровођења заштитне мјере обавезног психосоцијалног третмана (у даљем тексту: заштитна мјера).

Члан 2.

(1) Сврха спровођења заштитне мјере је да се њеном примјеном заустави и спријечи насиље у породици, да насилник схвати да је насилно понашање у породици неприхватљиво, као и да прихвати одговорност за почињено насиље.

(2) Сврха спровођења заштитне мјере је да се подигне ниво свијести јавности о насиљу у породици.

(3) Циљ спровођења заштитне мјере је да се отклоне околности које подстицају дјелују на починиоца насиља како би постао свјестан свог насилничког понашања, да се успостави самоконтрола починиоца насиља над својим емоцијама и понашањем да прихвати одговорност за исто, те да учењем социјалних вјештина којим насилник може замијенити своје насилно понашање прихвати ненасилни начин понашања.

Члан 3.

(1) Заштитна мјера спроводи се у здравственим установама примарне здравствене заштите: домовима здравља, центрима за ментално здравље или у специјалистичким консултативним психијатријским службама при здравственим установама у сарадњи са центрима за социјални рад.

(2) Уколико здравствено стање починиоца насиља у породици захтијева хоспитализацију, заштитна мјера се спроводи у болници.

(3) Заштитна мјера која се спроводи у оквиру здравствене установе одвијаће се по правилима установе.

Члан 4.

(1) Починилац насиља, којем је суд изрекао заштитну мјеру, обавезан је да учествује у спровођењу заштитне мјере.